

Lovforslag nr. L 168. Fremsat den 20. januar 2000 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven

(Kapitalpension for invalide og sygdomsramte m.v.)

§ 1

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbeholdning nr. 530 af 25. juni 1999, som senest ændret ved § 7 i lov nr. 956 af 20. december 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Forsikringen kan kombineres med invalidesum, der udbetales til forsikrede i tilfælde af invaliditet, som medfører en varig nedsættelse af erhvervsevnen med mindst 2/3.«.

2. I § 10, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., indsættes efter »invaliditet«: »eller i tilfælde af tidligere indtrådt livstruende sygdom«.

3. I § 10 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om sygdom som nævnt i stk. 1, nr. 3.«.

4. I § 11 A indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Til kontoen kan knyttes en invalidesumsforsikring som nævnt i § 8, stk. 2.«.

Stk. 4 bliver herved stk. 5.

5. I § 12, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., indsættes efter »førtidspension«: », eller i tilfælde af livstruende sygdom«.

6. I § 12 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om sygdom som nævnt i stk. 1, nr. 3.«.

7. § 25 affattes således:

»§ 25. Af kapitalforsikring i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed svares en afgift på 40 pct.

1. ved udbetaling til ejeren efter det fyldte 60. år eller den lavere pensionsalder, der måtte være godkendt af Ligningsrådet, men inden det fyldte 70. år eller første policedag herefter,
2. ved udbetaling til ejeren på grund af invaliditet, der er indtruffet efter oprettelsen af kapitalforsikringen eller opsparingen i pensionsøjemed, og som berettiger ejeren til at oppebære højeste eller mellemste førtidspension efter reglerne i lov om social pension eller til at få forsikringssummen udbetalt i medfør af policens bestemmelser om udbetaling ved invaliditet,
3. ved udbetaling til ejeren, når der hos denne efter oprettelsen af kapitalforsikringen eller opsparingen i pensionsøjemed er indtrådt en livstruende sygdom,
4. ved udbetaling af invalidesum som nævnt i §§ 10, stk. 2, og 12, stk. 2,
5. ved udbetaling efter ejerens død,
6. ved ejerens fyldte 70. år eller første policedag herefter eller
7. ved udbetaling til en frasepareret eller fraskilt ægtefælle eller eventuelle begunstigede efter dennes død, når kapitalforsikringen eller opsparingen i pensionsøjemed er udloddet til ægtefællen efter § 30, stk. 2, og udbetales i overensstemmelse med udbetalingsvilkårene.

F. t. l. vedr. pensionsbeskatningsloven

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om sygdom som nævnt i stk. 1, nr. 3.«

8. § 26 affattes således:

»§ 26. Ved afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 1, 5 eller 6, svares der afgift af værdien (genkøbsværdi, kapitalværdi, indestående o.lign.) af samtlige ejerens kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed, jf. dog stk. 2. Hvis der i tilfælde, der omfattes af § 25, stk. 1, nr. 1, kun udbetales en del af ejerens kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed, kan ejeren dog kræve, at afgiften i stedet beregnes af det udbetalte beløb efter § 28.

Stk. 2. Ved afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 1, i tilfælde, hvor Ligningsrådet har godkendt en lavere pensionsalder end det fyldte 60. år, og hvor afgiftsberegningen sker før det fyldte 60. år, svares der uanset stk. 1 kun afgift af de kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed og dele deraf, der omfattes af godkendelsen, og som udbetales før det fyldte 60. år. Afgiftsberegning efter 1. pkt. kan kun finde sted én gang, jf. stk. 4. Ved efterfølgende udbetaling af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed og dele deraf inden ejerens fyldte 60. år skal der beregnes afgift efter § 28, medmindre én af betingelserne i § 25, stk. 1, nr. 2-7, er opfyldt.

Stk. 3. Ved afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 2 eller 3, svares der afgift af værdien (genkøbsværdi, kapitalværdi, indestående o.lign.) af alle kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed og dele deraf, der udbetales på grund af invaliditeten eller sygdommen. Afgiftsberegning efter 1. pkt. kan kun finde sted én gang, jf. stk. 4. Ved efterfølgende udbetaling af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed skal der beregnes afgift efter § 28, medmindre én af betingelserne i § 25, stk. 1, er opfyldt. Ved anvendelsen af 2. pkt. anses betingelserne i § 25, stk. 1, nr. 2 eller 3, kun for opfyldt, hvis der er tale om en anden sygdom, forværring af invaliditet eller invaliditet af anden årsag end den, der gav anledning til afgiftsberigtigelse af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed efter 1. pkt., eller hvis betingelserne for udbetaling af den pågældende kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed ikke tidligere har været opfyldt. Dette gælder, hvadenten afgiftsberigtigelsen er sket efter § 25, stk. 1, nr. 2 eller nr. 3.

Stk. 4. Hvis ejeren af en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed har andre kapital-

forsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed, hvoraf der ifølge stk. 1-3 også skal foretages afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3, skal der foretages afgiftsberegning af samtlige afgiftspligtige kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed senest ved udgangen af det kalenderår, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger er udbetalt. Er den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed afgiftsberigtiget i december, skal der dog foretages afgiftsberegning af samtlige afgiftspligtige kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed inden udgangen af januar i det efterfølgende kalenderår. Er der ikke sket afgiftsberigtigelse af samtlige afgiftspligtige kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed inden for den i 1. eller 2. pkt. nævnte frist, skal den eller de ophævede ordninger afgiftsberigtiges efter § 28.

Stk. 5. Skatteministeren kan efter ansøgning fra ejeren tillade, at afgiftsberigtigelse efter stk. 4, 3. pkt., undlades. Ved afgørelsen af, om tilladelse skal gives, skal det tages i betragtning, hvorvidt ejeren må antages at have været vidende om, at han eller hun ejer en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, som ikke er blevet hævet.

Stk. 6. Udbetaling efter § 25, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3, må først ske, når ejeren har afgivet erklæring om, hvorvidt han eller hun har anden kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed. Fremgår det af erklæringen, at der er eller kan være indtrådt afgiftspligt for kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed i et andet forsikringsselskab eller pengeinstitut m.v., skal det udbetalende forsikringsselskab eller pengeinstitut m.v. give det pågældende forsikringsselskab eller pengeinstitut m.v. underretning herom.

Stk. 7. Skatteministeren fastsætter, hvilke oplysninger der skal afgives i erklæringen efter stk. 6.«

9. I § 27, *stk. 1*, ændres i nr. 1 »§ 25, nr. 5« til: »§ 25, stk. 1, nr. 6«, og i nr. 3 ændres »§ 26, stk. 2« til: »§ 26, stk. 1, 1. pkt., og stk. 4«.

10. I § 29, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 20«: »eller § 29 A-C«.

11. I § 29 A, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »invaliddepension«: », eller efter, at der er indtrådt en livstruende sygdom hos medlemmet«.

12. I § 29 A indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om sygdom som nævnt i stk. 1, 2. pkt.«

13. Efter § 29 B indsættes før overskriften før § 30:

»§ 29 C. Ved udbetaling af invalidesum som nævnt i §§ 8, stk. 2, og 11 A, stk. 4, svares en afgift på 40 pct. af det udbetalte beløb.«

14. I § 33 A, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 29 A«: », § 29 C«.

15. I § 34, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »29 A«: », 29 C«.

16. I § 37 indsættes efter »§ 26, stk. 1, 2. pkt.,«: »stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt.,«.

17. I § 40 A, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 29 B«: », § 29 C«.

18. I § 57, stk. 1, ændres i nr. 3 og 4 »§ 26, stk. 4« til: »§ 26, stk. 6«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2000.

Stk. 2. § 1, nr. 1, 4, 10, 13, 14, 15 og 17, har virkning for ratepensionsordninger, der oprettes den 1. maj 2000 og senere. For ratepensionsordninger, der er oprettet inden den 1. maj 2000, kan der indgås tillægsaftaler med tilsvarende indhold.

Stk. 3. § 1, nr. 2, 3, 5, 6, 11 og 12, har virkning for kapitalpensionsordninger og pensionsordninger med løbende udbetalinger oprettet i pensionskasser, hvortil der er knyttet aftale om supplerende éngangsydelser, der oprettes den 1. maj 2000 og senere. For sådanne pensionsordninger, der er oprettet inden den 1. maj 2000, kan der indgås tillægsaftaler med tilsvarende indhold.

Stk. 4. § 1, nr. 7, 8, 9, 16 og 18, har virkning for kapitalpensionsordninger, hvis ejer opfylder betingelserne for udbetaling af kapitalpensionen den 1. maj 2000 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Lovforslagets formål

Lovforslaget har som formål:

at udvide adgangen til udbetaling af kapitalpension med 40 pct.s-afgift ved invaliditet. I dag kan kapitalpension ikke udbetales med 40 pct.s-afgift, hvis der er indbetalt til kapitalpensionsordningen efter indtrådt invaliditet. Dette ændres, således at al kapitalpension oprettet før invaliditeten kan udbetales med 40 pct.s-afgift. I dag skal alle kapitalpensionsordninger afgiftsberigtiges samtidig, hvis én kapitalpensionsordning ønskes udbetalt pga. invaliditet. Dette ændres, således at man kun skal afgiftsberigtige de ordninger, som ønskes ophævet pga. invaliditeten,

at give adgang til udbetaling af kapitalpension og supplerende éngangsydelser fra pensionskasser med 40 pct.s-afgift, når ejeren rammes af en livstruende sygdom,

at ændre reglerne for situationer, hvor Ligningsrådet har godkendt en lavere pensionsalder end 60 år, således at de bliver parallelle med de regler, der gælder ved invaliditet,

at ændre kravet om samtidig afgiftsberigtigelse af kapitalpensioner med 40 pct.s-afgift. I dag anses samtidighedskravet kun for opfyldt, hvis alle ordninger afgiftsberigtiges inden for samme kalenderår. Dette foreslås ændret, således at hvis den første kapitalpension ophæves i december måned, skal afgiftsberigtigelse af den eller de øvrige kapitalpensioner inden udgangen af januar måned i det efterfølgende kalenderår anses for samtidig,

at ændre beregningstidspunktet for 40 pct.s-afgiften af kapitalpension ved ejerens død, således at afgiften - ligesom eventuel boafgift - beregnes på grundlag af den værdi, der udbetales eller udleveres til den berettede, og

at give mulighed for, at der i tilknytning til en ratepensionsordning kan tegnes en invalidesumforsikring.

2. Udbetaling af kapitalpension m.v. ved invaliditet og livstruende sygdom samt hvor Ligningsrådet har godkendt lavere pensionsalder end 60 år

De gældende regler om udbetaling af kapitalpension foreslås ændret på to punkter, som igennem det seneste år har været genstand for kritik. Det drejer sig for det første om ændringer i reglerne om udbetaling i forbindelse med invaliditet og i tilfælde, hvor Ligningsrådet har godkendt en lavere pensionsalder end 60 år. Det drejer sig derudover om et nyt regelsæt om udbetaling i forbindelse med livstruende sygdom.

Baggrunden for kapitalpension er den samme som baggrunden for al anden skattebegünstiget pensionsopsparring: Erhvervsaktive personer må imødesee, at pensionering vil medføre en forringelse af deres økonomiske forhold, fordi erhvervsindkomsten afløses af pension. Hovedformålet med pensionsopsparringen er at sikre en mere glidende overgang mellem pensionsopsparerens økonomiske vilkår som erhvervsaktiv og som pensionist. Formålet tilsiger, at pensionen skal være til stede på det tidspunkt, hvor pensionsopsparer forlader arbejdsmarkedet, og altså ikke være anvendt til andre formål i den periode, hvor pensionsopsparer stadig var erhvervsaktiv.

Da kapitalpensioner kan være oprettet uafhængigt af ejerens ansættelsesforhold og beskæftigelse, kan der for kapitalpensionernes vedkommende ikke fikses et tidspunkt, hvor ejeren forlader arbejdsmarkedet. I stedet er der en aldersgrænse, der er fastsat til 60 år. Reglerne om kapitalpension er udformet, så ejerne tilskyndes til at lade kapitalen stå urørt, indtil de fylder 60 år. Reglerne indeholder en dispensationsbestemmelse, der sætter Ligningsrådet i stand til at godkende en lavere pensionsalder for særlige erhvervsgrupper, i praksis navnlig erhvervsgrupper med arbejde, der stiller så store krav til fysik og konstitution, at 60-årige i almindelighed ikke kan honorere dem. Som eksempler herpå kan nævnes piloter, flyveledere, erhvervsdykkere, balletdansere og visse militærpersoner. Efter de gældende regler kan ejeren af en kapitalpensionsordning således få udbetalt sin pension mod en afgift på

40 pct., hvis han eller hun er fyldt 60 år eller har opnået den lavere alder, der er godkendt af Ligningsrådet.

Hvis ejeren ønsker at ophæve sin kapitalpensionsordning tidligere, giver reglerne mulighed for det, men der skal i så fald - som hovedregel - betales en afgift på 60 pct. af udbetalingen. Afgiften skal også modsvare skatteværdien af de fradrag m.v., som ejeren har haft for indbetalingerne til kapitalpensionen. Indtil 1999 fragik indbetalingerne ved beregning af topskatten, hvilket betyder, at de indtil 1999 ofte har haft en skatteværdi på 60 pct. eller højere.

a. Invaliditet - gældende regler og kritikken deraf

Kapitalpensionens pensionsformål betyder, at det efter de gældende regler er muligt at få udbetalt sin kapitalpension mod den lave afgift på 40 pct., ikke alene når man bliver for gammel til at arbejde, men også hvis man bliver invalid, i praksis typisk hvis man mister 2/3 eller mere af sin erhvervssevne.

For så vidt muligt at sikre, at udbetalingen af en kapitalpension faktisk sker pga. tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, indeholder det gældende regelsæt en bestemmelse om, at hvis én kapitalpensionsordning ønskes ophævet mod 40 pct.s-afgift, skal samtlige personens kapitalpensionsordninger afgiftsberigtiges samtidig (dvs. inden for samme indkomstår). Alternativt må man betale 60 pct.s-afgift af den ophævede kapitalpensionsordning, selv om betingelserne for at ophæve til 40 pct. i øvrigt er opfyldt.

Disse bestemmelser og deres praktiske konsekvenser i forbindelse med invaliditet har påkaldt sig kritik.

Indledningsvis forstås reglerne i praksis således, at 40 pct.s-afgiften forudsætter, at kapitalpensionsordningen ophæves i forbindelse med invaliditeten. Der er ikke fastsat nogen længste tidsfrist for, hvor lang tid der må gå imellem invaliditetens indtræden og ophævelsen af kapitalpensionsordningen, men der kan nævnes flere eksempler, hvor reglen om 40 pct.s-afgift ikke gælder.

Eksempelvis ligger det fast, at en person, der allerede er invalid, har mulighed for at oprette en kapitalpensionsordning. En sådan kapitalpensionsordning kan først ophæves mod 40 pct.s-afgift, når den invalide fylder 60 år (medmindre der indtræder ny invaliditet eller forværring af tilstanden forinden). Den kan ikke ophæves mod 40 pct.s-afgift alene på grundlag af den invaliditet, der allerede forelå før oprettelsen.

Endvidere er reglerne hidtil administreret således, at hvis der bliver indbetalt på kapitalpensionsordningen efter invaliditeten, anses senere ophævelse af ordningen ikke for sket i forbindelse med invaliditeten. Ved ophævelse af ordningen i tidsrummet mellem in-

validitetens indtræden og 60-årsalderen skal der derfor betales en afgift på 60 pct. Dette fremgår allerede af et svar, som den daværende minister for skatter og afgifter afgav i 1987 (svar på Alm. del - spørgsmål 72 af 23. marts 1987).

Det er kritiseret, at denne regel vanskeliggør forholdene for personer, der opfylder invaliditetskravene, men som søger at fortsætte på arbejdsmarkedet så længe som muligt. Hvis de i en periode efter invaliditetens indtræden forbliver på arbejdsmarkedet og i den forbindelse indbetaler til deres kapitalpensionsordning, men senere må opgive erhvervsaktiviteten, har de efter de gældende regler mistet deres adgang til at ophæve kapitalpensionen mod 40 pct.s-afgift på grund af invaliditeten. Dette gælder, uanset hvor meget og hvor længe der efter invaliditeten er indbetalt til kapitalpensionen.

På baggrund heraf har skatteministeren i sit svar af 2. marts 1999 på spørgsmål S 1219 af 16. februar 1999 givet tilsagn om at ville tage spørgsmålet om anvendelsesområdet for den pågældende bestemmelse i pensionsbeskatningsloven op til vurdering og drøftelse med Folketingets partier. Nærværende lovforslag afspejler resultatet af disse overvejelser.

Endvidere giver reglen om samtidig afgiftsberigtigelse af samtlige kapitalpensioner særlige problemer i forbindelse med invaliditet. Et eksempel:

En person, der er blevet berettiget til mellemste eller højeste førtidspension, ønsker at ophæve sin kapitalpensionsordning i et pengeinstitut. Personen har desuden en kapitalforsikring i et forsikringselskab.

Ifølge aftalen om kapitalforsikringen skal der i et aftalt antal år hvert år indbetales en præmie. Ved personens opnåelse af en bestemt alder udbetales der en på forhånd aftalt sum. Hvis personen dør forinden, udbetales summen til personens efterladte. Der udbetales derimod ikke noget, hvis personen bliver invalid forinden. Til gengæld indeholder forsikringen en aftale om ydelsesgaranti. Den betyder, at hvis personen bliver invalid i den aftalte indbetalingsperiode, skal personen ikke længere indbetale præmier, men vil alligevel til sin tid få den aftalte forsikringssum. Dvs. forsikringselskabet yder præmiefritagelse.

En kapitalforsikring, der er konstrueret på denne måde, vil personen givetvis søge at bevare så vidt overhovedet muligt, selv om han eller hun er blevet invalid. Hvis personen af økonomiske grunde ser sig nødsaget til at ophæve én af sine kapitalpensionsordninger, vil valget derfor falde på pengeinstitutordningen. Men pga. samtidighedskravet skal forsikringen alligevel afgiftsberigtiges.

Det der kan afgiftsberigtiges, er forsikringens aktuelle værdi, dvs. værdien af de allerede indbetalte præmier. Der er ikke hjemmel i loven til at kræve afgift af den værdi, der ligger i den fremtidige præmiefritagelse.

Efter afgiftsberigtigelsen er kapitalforsikringen ifølge pensionsbeskatningsloven ikke længere omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I, men skal i stedet beskattes efter det særlige regelsæt i pensionsbeskatningslovens afsnit II A (§ 53 A). Beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A indebærer i dette tilfælde, at tilvæksten på ordningen ikke som forventet beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven, men skal beskattes som kapitalindkomst hos den invalide, indtil denne opnår den alder, hvor forsikringssummen kommer til udbetaling. Til gengæld skal den invalide så ikke betale 40 pct. i afgift, således som vedkommende forventede, da forsikringen blev tegnet. Forsikringssummen er nu blevet skattefri.

Det må anses for både unødvendigt og uhensigtsmæssigt at forrykke beskatningen på denne måde i forhold til det, forsikringstageren forventede, da vedkommende tegnede ordningen. Ændringen i beskatningen indebærer både en belastning af den invalides økonomi i tidsrummet frem til forsikringssummen kommer til udbetaling og en risiko for provenutab for det offentlige.

Samtidighedskravet har tillige uheldige konsekvenser i andre tilfælde. Rene risikolivsforsikringer, dvs. forsikringer, der kun kommer til udbetaling ved død, er i vidt omfang konstrueret således, at de bortfalder, hvis der indtræder afgiftspligt. Som eksempel på dette kan nævnes en del af de gruppelevsforsikringer, der indgår i mange arbejdsmarkedspensionsordninger. Hvis en person, der er blevet invalid, dels har en sådan livsforsikring, dels en kapitalpensionsordning i et pengeinstitut, som vedkommende ønsker at ophæve pga. invaliditeten, sker der følgende:

Personen kan vælge imellem at afgiftsberigtige alle ordninger til 40 pct. og at afgiftsberigtige pengeinstitutordningen alene til 60 pct. Da livsforsikringsordningen er en ren risikoforsikring, har den ingen værdi, der kan afgiftsberigtiges (ingen tilbagekøbsværdi). Personen vil derfor være tilbøjelig til at vælge at »afgiftsberigtige« begge ordninger til 40 pct., dvs. reelt her og nu betale 40 pct. af indeståendet på pengeinstitutordningen i stedet for 60 pct. Konsekvensen heraf er imidlertid, at personen ikke længere har nogen dødsfaldsdækning: der vil ikke komme nogen livsforsikringssum til udbetaling til de efterladte, hvis den invalide dør.

Endelig giver det nuværende samtidighedskrav anledning til praktiske problemer. Efter de gældende regler anses samtidighedskravet kun for opfyldt, hvis samtlige kapitalpensionsordninger afgiftsberigtiges inden for det samme kalenderår. Hvis den første kapitalpensionsordning ophæves i slutningen af året, kan alene kommunikationen mellem flere pensionsinstitutter imidlertid medføre, at en anden kapitalpensionsordning først afgiftsberigtiges i det efterfølgende kalenderår, og at betingelserne for afgiftsberigtigelse med 40 pct. dermed ikke er opfyldt.

b. Lavere aldersgrænse godkendt af Ligningsrådet

De ovenfor beskrevne problemer med hensyn til kapitalpension ved invaliditet genfindes med visse variationer hos de persongrupper, for hvem Ligningsrådet har godkendt en nedsat pensionsalder.

Efter de gældende regler kan Ligningsrådet godkende en lavere pensionsalder end 60 år, f.eks. 55 år. Det fremgår ikke af lovtæksten, om en sådan godkendelse er relateret til den enkelte person, til det enkelte ansættelsesforhold eller til den enkelte pensionsordning. Siden 1987 har Ligningsrådet imidlertid fulgt en praksis, hvor der ved godkendelsen indsættes et forbehold, der typisk lyder:

»Nedsættelsen af pensionsalderen til X år gælder herefter i forhold til pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, § 8, § 10, § 11 A og § 12, men kun for ordninger, der er aftalt oprettet med (arbejdsgiverens navn) medens arbejdstageren er ansat i en stilling som (den ansættelse, der begrundes den lavere pensionsalder).«

Godkendelsen omfatter således alle pensionsordninger (ordninger med løbende udbetalinger, ratepensionsordninger og kapitalpensionsordninger), der er oprettet i ansættelsesforholdet, men kun disse.

Der gælder i princippet samme krav om samtidig afgiftsberigtigelse som betingelse for 40 pct.s-afgiften ved godkendt lav pensionsalder som ved invaliditet. I praksis har man imidlertid for disse personer administreret samtidighedskravet således, at det har været muligt at afgiftsberigtige til 40 pct. to gange: første gang ved opnåelse af den godkendte lavere pensionsalder for de kapitalpensionsordninger, der omfattes af godkendelsen, og anden gang ved ophævelsen efter det fyldte 60. år af personens øvrige kapitalpensionsordninger.

Indtil 1987 indeholdt Ligningsrådets godkendelser ikke et tilsvarende forbehold, hvilket har sammenhæng med, at kapitalpensionsordninger indtil da kun kunne oprettes i ansættelsesforhold. For personer, hvis nedsatte pensionsalder er godkendt før 1987, har

Told- og Skattestyrelsen i praksis accepteret, at også privat oprettede kapitalpensionsordninger (oprettet efter 1987, men før opnåelsen af den nedsatte pensionsalder) kan ophæves ved opnåelsen af den godkendte lavere pensionsalder.

For begge persongrupper forekommer det, at der indbetales på en kapitalpensionsordning, der er omfattet af den lavere pensionsalder, efter at personen har opnået denne alder. Der opstår herved det samme problem som for personer, der indbetaler på kapitalpension, efter at de er blevet invalide, jf. afsnit a ovenfor.

c. Livstruende sygdom

De gældende regler om ophævelse af kapitalpension mod 40 pct.s-afgift indeholder ikke hjemmel til at afgiftsberigtige kapitalpensionen med 40 pct. i tilfælde af, at ejeren rammes af alvorlig sygdom. Kun hvis sygdommen medfører invaliditet, kan der blive tale om 40 pct.s-afgift.

End ikke personer, der rammes af en sygdom, der med en til vished grænsende sandsynlighed vil medføre, at de dør inden 60-årsalderen, kan efter de gældende regler få udbetalt deres pensionsordninger alene på grundlag af diagnosen, men må afvente, at de tilkendes højeste eller mellemste førtidspension, eller at deres forsikringsselskab eller pensionskasse tager stilling til spørgsmålet om nedsættelse af erhvervsvenen. Der har været rejst kritik af, at dette i ekstreme situationer kan medføre, at personen afgår ved døden uden selv at have fået adgang til sin kapitalpension til den lave afgift. Pensionen bortfalder dog ikke, men tilfalder ejerens efterladte.

Kritikken skal bl.a. ses i lyset af, at der i 1997 er indført regler om udbetaling af indestående på børneopsparingskonti i tilfælde, hvor barnet rammes af en sygdom, som med stor sandsynlighed vil medføre, at barnet ikke vil få mulighed for at anvende de opsparede midler efter det oprindelig aftalte udbetalingstidspunkt for børneopsparingen.

Kritikken skal tillige ses i lyset af, at de danske forsikringsselskaber tilbyder en særlig forsikringsform, kritisk sygdomsforsikring, med det formål at dække risikoen for, at den forsikrede rammes af en sygdom, som med stor sandsynlighed vil medføre invaliditet og/eller død inden for en kortere årrække. I forsikringsvilkårene for sådanne forsikringer indgår typisk et bilag, der angiver hvilke sygdomme (medicinske diagnoser) der giver anledning til udbetaling. Kritisk sygdomsforsikring er i et vist omfang knyttet til invalideforsikring, således at det i forsikringsbetingelserne er bestemt, at eventuelle udbetalinger fra denne forsikring skal modregnes i senere udbetalinger fra in-

valideforsikring, hvis invaliditeten er opstået som følge af den pågældende sygdom.

Skatteministeren har i sine svar af 2. marts 1999 på spørgsmål S 1219 af 16. februar 1999 og 23. marts 1999 på Skatteudvalgets Alm del-spørgsmål 91 af 19. februar 1999 givet tilsagn om at ville se specifikt på spørgsmålet om anvendelsesområdet for den pågældende bestemmelse om kapitalpensioner i pensionsbeskatningsloven i relation til personer, der på grund af sygdom aldrig når pensionsalderen. Nærværende lovforslag afspejler resultatet af disse overvejelser.

En følge af disse overvejelser er et forslag om, at der også skal være adgang til at få udbetalt supplerende éngangsydelser fra pensionskasser i tilfælde af livstruende sygdom hos ejeren. Supplerende éngangsydelser er også i andre henseender ligestillet med kapitalpension, og livstruende sygdom vurderes at medføre ganske tilsvarende problemer for personer med sådanne pensionsordninger som for personer med kapitalpensionsordninger.

De foreslåede lovændringer vil ikke i sig selv give mulighed for udbetaling af kapitalpension og supplerende éngangsydelser til 40 pct.s-afgift i tilfælde af livstruende sygdom. Det afhænger af vilkårene i pensionsaftalen, om udbetaling kan finde sted. Det foreslås, at der skal være adgang til at aftale sådanne udbetalingsvilkår både for nye og for allerede oprettede pensionsordninger.

d. Lovforslagets ændringer i hovedtræk

Nærværende lovforslag indeholder følgende forslag til ændringer:

1. Der indføres adgang til udbetaling af kapitalpensionsordninger og supplerende éngangsydelser fra pensionskasser på grundlag af livstruende sygdom. På grund af antallet af livstruende sygdomme anses det ikke for hensigtsmæssigt at fastsætte i lovteksten, hvilke sygdomme der skal være tale om. Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om livstruende sygdomme. Bemyndigelsen påtænkes udnyttet til at udstede en bekendtgørelse, der opregner de mest almindelige livstruende sygdomme samt beskriver, hvor og hvordan en diagnose skal være stillet. Det foreslås endvidere, at en læge i en særlig blanket skal attestere, at den pågældende person har fået diagnosticeret én af de i bekendtgørelsen nævnte sygdomme, og at dette er fastslået på den i bekendtgørelsen fastsatte måde. Når pensionsopspareren herefter henvender sig i sit pensionsinstitut for at få udbetalt sin kapitalpensionsordning helt eller delvis, skal blanketten forevises til brug for afgiftsberegningen.

Bekendtgørelsens opregning af livstruende sygdomme vil ikke kunne være udtømmende. Der påtænkes derfor indsat en opsamlingsbestemmelse i bekendtgørelsen, der bemyndiger Told- og Skattestyrelsen til - efter forelæggelse for Sundhedsstyrelsen - at tillade, at afgiftsberegningen sker med 40 pct., hvis det godtgøres, at en pensionsopparer lider af en sygdom, der ikke er opregnet i bekendtgørelsen, men som i henseende til mulig afkortning af restlevetiden må anses for lige så belastende som én af de sygdomme, der er opregnet i bekendtgørelsen.

2. Der indføres en grundlæggende sondring mellem kapitalpensionsordninger, der er oprettet før indtråd invaliditet, og ordninger, der er oprettet efter indtråd invaliditet. De sidstnævnte kan ikke udbetales med 40 pct.s-afgift på grundlag af invaliditeten.

3. Kravet om samtidig afgiftsberigtigelse af samtlige kapitalpensionsordninger fraviges i tilfælde af invaliditet eller livstruende sygdom. De kapitalpensionsordninger, som personen kan og ønsker at ophæve på grund af invaliditeten eller sygdommen, afgiftsberigtiges med 40 pct. Der stilles ingen krav til den tidsmæssige sammenhæng mellem invaliditetens eller sygdommens opståen og ophævelsen af pensionsordningerne, og det er uden betydning, om der er sket indbetalinger efter invaliditetens eller sygdommens opståen.

Muligheden for udbetaling mod 40 pct.s-afgift på grundlag af invaliditet eller livstruende sygdom kan kun benyttes én gang. For de kapitalpensionsordninger, der ikke vælges afgiftsberigtiget, gælder efterfølgende de samme regler som for kapitalpensionsordninger, som oprettes efter tilstandens indtræden, dvs. at de først kan ophæves mod 40 pct.s-afgift ved opnåelse af den aftalte udbetalingsalder, ved død, ved ny eller forværret invaliditet eller ved ny livstruende sygdom.

Da en række af de sygdomme, som kan forventes omfattet af reglerne, erfaringsmæssigt også medfører invaliditet, foreslås der en kobling imellem de to regelsæt, således at sygdomsforløbet under ét kun medfører én mulighed for at hæve kapitalpension mod 40 pct.s-afgift. Hvis en person således får konstateret en livstruende sygdom og på grundlag heraf vælger at ophæve dele af sine kapitalpensionsordninger mod 40 pct.s-afgift, hvorefter personen tillige bliver invalid på grund af sygdommen, så opstår der ikke ved invaliditeten en ny mulighed for at afgiftsberigtige kapitalpension med 40 pct.

Herved opretholdes grundprincippet om, at kapitalpension skal kompensere for indtægtsnedgangen, når

personen forlader arbejdsmarkedet. Der bliver dog en mulighed for at opdele udnyttelsen af kapitalpensionsindeståendet, således at én del kan anvendes til at kompensere for den indtægtsnedgang, der følger af invaliditet eller livstruende sygdom, mens resten bevarer indtil det oprindelig aftalte udbetalingsstidspunkt. Ved invaliditet eller livstruende sygdom må personen således én gang for alle gøre op, hvilke kapitalpensionsordninger eller dele af ordninger der ønskes udbetalt, og hvilke ordninger eller dele af ordninger der ønskes videreført. Det er uden betydning, om beslutningen træffes straks efter tilstandens konstatering, eller der går måneder eller år, før det sker, men det én gang truffne valg er bindende.

4. Reglerne om udbetaling af kapitalpensionsordninger ved godkendt tidlig pensionsalder ændres, således at de bliver parallelle med reglerne for invaliditet og livstruende sygdom. De kapitalpensionsordninger, der er omfattet af den nedsatte pensionsalder, kan afgiftsberigtiges med 40 pct. på et hvilket som helst tidspunkt efter opnåelsen af denne alder, uanset om der er indbetalt på ordningerne efterfølgende, men afgiftsberigtigelse med 40 pct. kan kun ske én gang. Efterfølgende ophævelse af en kapitalpensionsordning før det fyldte 60. år behandles herefter som en ophævelse i utide, uanset at ordningen som udgangspunkt var omfattet af godkendelsen.

Ligningsrådets praksis for formulering af godkendelserne forudsættes opretholdt. Det bliver herved muligt for de berørte - ligesom for invalider - at opdele deres kapitalpensionsordninger i én gruppe, der kan og ønskes ophævet efter opnåelse af den godkendte lavere pensionsalder, og én gruppe, der først udbetales efter det fyldte 60. år. Kapitalpensionsordninger, der først er oprettet efter opnåelsen af den godkendte lavere pensionsalder, kan ikke ophæves før det fyldte 60. år, medmindre der indtræder invaliditet eller livstruende sygdom forinden.

5. Kravet om samtidig afgiftsberigtigelse modificeres i alle situationer: Den gældende regel om, at samtidighed kræver afgiftsberigtigelse i samme kalenderår, suppleres med en regel om, at hvis den første kapitalpensionsordning er ophævet i december måned, anses samtidighedskravet for opfyldt, hvis den eller de øvrige kapitalpensionsordninger er afgiftsberigtiget inden udgangen af januar måned i det efterfølgende kalenderår. På den eller de sidst ophævede ordninger kan der ikke indbetales beløb med fradrags- eller bortseelsesret i januar måned.

3. Ændret beregning af 40 pct.s-afgiften af kapitalpension ved ejerens død

Det foreslås at ændre opgørelsestidspunktet og dermed beregningsgrundlaget for den afgift på 40 pct., der skal betales af kapitalpension efter ejerens død, således at opgørelsestidspunkt og beregningsgrundlag kommer til at svare til, hvad der gælder for boafgift.

Efter de hidtil gældende regler beregnes 40 pct.s-afgiften af indestændet på kapitalpensionsordningen på ejerens dødsdag. Er ordningen eller en del deraf placeret i værdipapirer, herunder i en puljeordning, er det værdipapirernes kursværdi pr. dødsdagen, der indgår i beregningen.

En eventuel boafgift af samme kapitalpensionsordning beregnes derimod på grundlag af det beløb, der faktisk udbetales fra ordningen til den eller de berettigede. Har ordningen været anbragt i værdipapirer, og ønskes værdipapirerne udleveret, er det kursværdien på udleveringsdagen, der danner grundlag for beregningen.

Selv om udbetaling fra pensionsinstituttet til de berettigede som oftest sker inden for få uger efter dødsfaldet, kan der, når pensionsordningen har været anbragt i værdipapirer, ske kursændringer i afviklingsperioden, som viser sig i en efter omstændighederne meget markant divergens imellem de to beregningsgrundlag. Afvigelsen kan være i begge retninger, afhængig af om det er et kursfald eller en kursstigning, der er indtruffet.

Det må anses for uforståeligt for de berørte berettigede og u hensigtsmæssigt også af administrative grunde at opretholde to forskellige beregningsgrundlag for to afgifter, der vedrører den samme pensionsordning, og som udløses af samme begivenhed (ejerens død).

At forslaget går ud på at tilpasse beregningsgrundlaget for 40 pct.s-afgiften til boafgiften (og ikke det omvendte), skyldes, at der herved opnås ensartethed inden for pensionsbeskatningslovens område. Hvis en berettiget ønsker en anden pensionsordning, f.eks. en ratepensionsordning, kapitaliseret og udbetalt på én gang efter ejerens død, skal 40 pct.s-afgiften således efter de gældende regler beregnes af det faktisk udbetalte beløb og ikke af ordningens værdi på dødsdagen.

4. Invalidesumsforsikring ved ratepension

Det foreslås, at det skal være muligt at tegne en invalidesumsforsikring i tilknytning til en ratepensionsordning (rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed). Formålet med forslaget er at tilgodese pensionsopparere, der foretrækker at oprette ratepensionsordninger fremfor kapitalpensionsordninger.

En invalidesum kommer kun til udbetaling, hvis den forsikrede bliver invalid inden for en aftalt periode. Invalidesumsforsikringer er som udgangspunkt omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II A, dvs. at præmierne ikke er fradragsberettigede og eventuelle udbetalinger fra ordningen skattefri. Efter de gældende regler er det dog tillige muligt at tegne invalidesumsforsikringer i tilknytning til kapitalpensionsordninger. Disse invalidesumsforsikringer dækker perioden frem til det aftalte udbetalingstidspunkt for kapitalpensionen og har til formål at undgå, at selve kapitalpensionsordningen må ophæves i tilfælde af indtruffen invaliditet. Reglerne gælder kun invalidesum, der udbetales ved en nedsættelse af erhvervsevnen på 2/3 eller mere. Disse invalidesumsforsikringer omfattes af pensionsbeskatningslovens afsnit I, dvs. at der er fradragsret eller bortseelsesret for præmierne, og at der betales en afgift på 40 pct. af eventuelle udbetalinger fra forsikringen.

Efter forslaget skal det på tilsvarende måde være muligt at tegne invalidesumsforsikringer omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I i tilknytning til en ratepensionsordning.

5. Høring

Lovforslaget har været udsendt til høring hos følgende ministerier og organisationer:

Advokatsamfundet, Amtsrådsforeningen, Arbejdsministeriet, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Handel og Service, De Samvirkende Invalideorganisationer, De danske Landboforeninger, Den Almindelige Danske Lægeforening, Erhvervenes Skatsekretariat, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landbrugsrådet, LO, Praktiserende Lægers Organisation, Skatteefforeningen, Skatterevisorforeningen, Socialministeriet, Statsministeriet, Sundhedsministeriet, Told- og Skattestyrelsen, Udenrigsministeriet, Udetillægsnævnet og Økonomiministeriet.

Den Almindelige Danske Lægeforening har ikke bemærkninger til den skattemæssige del af forslaget. Med hensyn til spørgsmålet om, hvilke sygdomme der skal anses for livstruende, er Lægeforeningen enig i Skatteministeriets betragtninger om, at det ikke er hensigtsmæssigt at opregne sygdommene i selve lovteksten, men at det er hensigtsmæssigt, at det sker via en bekendtgørelse. Lægeforeningen finder, at det er positivt, at der herved skabes mest mulig klarhed

over, hvilke diagnoser/sygdomme der skal være tale om. På denne måde synes man i disse pensionssager at kunne undgå en fortolkningsstrid om forståelsen af sygdomsbegrebet.

De *Samvirkende Invalideorganisationer* er grundlæggende positivt indstillet over for forslaget, men pga. en kort høringsfrist (- har modtaget forslaget senere end de øvrige hørte -) forbeholder man sig at fremkomme med yderligere udtalelser under folketingsbehandlingen.

Finansrådet foreslår, at ratepensionsordninger bliver omfattet af de foreslåede regler om udbetaling af en kapitalpensionsordning ved livstruende sygdom, idet det ikke forekommer rimeligt, at de to pensionsformer er underlagt forskellige regelsæt. De foreslåede regler om invalidesumsforsikring hindrer ikke denne forskelsbehandling.

Til svaret fra *Finansrådet* bemærkes, at behovet for at få udbetalt en ratepensionsordning ved livstruende sygdom ikke anses for lige så stort som behovet for at få udbetalt en kapitalpensionsordning. Kapitalpensionsordningen er oprettet med det formål at sikre ejeren en éngangsudbetaling hvorimod ratepensionsordningen er oprettet med det formål at sikre ejeren en løbende pensionsudbetaling fordelt over en periode på 10-25 år. Når personen rammes af en sygdom, som forventes at medføre, at personen dør før den almindelige pensioneringsalder, kan der opstå et behov for at få adgang til at anvende egne opsparede midler til ikke egentligt pensionsmæssige formål, før det er for sent. Et sådant behov kan umiddelbart tilgodeses ved udbetaling af en kapitalpension, hvorimod en igangsættelse af en 10-25-årig løbende pension med udsigt til at få adgang til ét eller ganske få års udbetalinger ikke på samme måde vil kunne tilgodeses behovet.

Foreningen af Firmapensionskasser ser det som et positivt træk, at forslaget rummer mulighed for pensionskasser til at udbetale en supplerende éngangsydelse også ved livstruende sygdom.

Forsikring & Pension er i langt overvejende grad positiv indstillet over for forslaget og finder, at der er lagt et godt og grundigt arbejde i sagen, især med hensyn til problemet med samtidig afgiftsberigtigelse ved invaliditet.

6. Provenumæssige konsekvenser

Lovforslaget indeholder en række elementer med begrænsede og modsatrettede provenumæssige konsekvenser.

Personer, der efter de gældende regler ville se sig nødsaget til at hæve deres kapitalpensioner med 60 pct. afgift som følge af, at de har foretaget indbetalin-

ger efter invaliditetens indtræden, eller som følge af den livstruende sygdoms indtræden, skal efter forslaget kun betale 40 pct. Ligeledes får nogle af de personer, der efter de gældende regler ville have afgiftsberigtiget en af deres kapitalpensionsordninger med 60 pct. i afgift ved invaliditet eller ved godkendt lavere pensionsalder end 60 år, nu muligheden for at nøjes med at betale 40 pct. i afgift. I disse tilfælde medfører forslaget et mindre provenutab.

Modsat vil der komme et fremrykket skatteprovenu i de tilfælde, hvor personer, der efter de gældende regler ville vente med udbetaling til 60 års alderen for at opnå 40 pct. afgift, efter lovforslaget får mulighed for at fremrykke deres hævninger.

Denne del af lovforslaget skønnes således at kunne påvirke skatteprovenuet positivt gennem fremrykning af betaling af pensionsafgift, mens der vil fremkomme et provenutab i de tilfælde, hvor hævninger, der efter de gældende regler skulle være foretaget med 60 pct. i afgift, efter forslaget kan foretages med 40 pct. Den samlede virkning skønnes at være beskeden.

Den foreslåede mulighed for, at der i tilknytning til en ratepensionsordning kan tegnes en invalidesumsforsikring, kan medføre øgede indbetalinger til ratepensioner fra personer, som ellers ville indbetale til en kapitalpension, samt fra personer, der ellers ikke ville have oprettet en ratepension. Provenutabet som følge af de øgede fradrag skønnes dog at være yderst beskedent og vil på sigt modvirkes af en højere beskatning ved udbetaling.

Endelig indeholder lovforslaget visse justeringer og præciseringer mv., som ikke skønnes at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Alt i alt skønnes forslaget at være provenuneutralt.

7. Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Gennemførelsen af lovforslaget skønnes at medføre éngangsudgifter for Told og Skat på 200.000 kr. til tilretning af edb-systemer. Udgifterne forventes afholdt i år 2000.

Lovforslaget bemyndiger skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvilke sygdomme, som skal kunne begrunde, at udbetalte kapitalpensionsmidler afgiftsberigtiges med 40 pct. Som omtalt i bemærkningerne under punkt 2.d. ovenfor, er det hensigten, at skatteministeren vil udstede en bekendtgørelse, der opregner de mest almindelige livstruende sygdomme og derudover indeholder en bemyndigelse til Told- og Skatstyrelsen til - efter forelæggelse for Sundhedsstyrelsen - at tillade afgiftsberegning med 40 pct. på grundlag af sygdomme, som ikke er nævnt

i opregningen. Dette element i forslaget vil i givet fald medføre visse udgifter for Sundhedsstyrelsen. Det er ikke muligt at give et mere præcist skøn over omfanget heraf, men udgifterne skønnes umiddelbart at ville blive beskedne.

Lovforslaget skønnes derudover ikke at have administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner.

8. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes alene at have administrative konsekvenser for pensionsinstitutterne, bl.a. i form af information til nuværende og kommende pensionskunder om de ændrede regler vedrørende invaliditet og livstruende sygdom.

10. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

11. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslagene om ændrede regler for udbetaling af kapitalpension og supplerende éngangsydelser fra pensionskasser vil indebære administrative konsekvenser for de nuværende ejere af sådanne pensionsordninger, idet disse vil skulle tage stilling til, hvorvidt man ønsker muligheden for udbetaling på grund af livstruende sygdom optaget som et vilkår i pensionsaftalen. Det forventes, at pensionsinstitutterne i vidt omfang vil informere de nuværende kunder om muligheden, således at kundernes opgave bliver at sætte sig ind i informationsmateriale m.v., som de har modtaget fra deres pensionsinstitut.

Forslaget om ændrede regler for udbetaling af kapitalpension i forbindelse med invaliditet eller livstruende sygdom vil derudover få administrative conse-

kvenser for personer, der rammes af livstruende sygdom, idet disse som noget nyt vil skulle tage stilling til, hvorvidt kapitalpensionsordningen ønskes ophævet på grund af sygdommen eller ej. Det bemærkes herved, at det ikke er en forudsætning for afgiftsberigtigelse med 40 pct., at kapitalpensionen efter sine vilkår kan komme til udbetaling ved livstruende sygdom.

Forslaget om, at det ved invaliditet og ved godkendt lavere pensionsalder end 60 år ikke længere skal være afgørende, om der er foretaget efterfølgende indbetaling til kapitalpensionsordningen eller ej, skønnes at indebære en mindre administrativ lettelse for de berørte.

Forslaget om, at afgiftsberigtigelse af to kapitalpensionsordninger skal anses for samtidig, hvis den første hæves i december, og den anden afgiftsberigtiges i januar i det følgende år, indebærer en administrativ lettelse for personer med flere kapitalpensionsordninger, der træffer beslutning om at hæve en ordning hen imod årets slutning. De pågældende skal ikke længere være opmærksomme på, at de med en meget kort frist, ofte på ganske få dage, skal sørge for også at få afgiftsberigtiget de øvrige kapitalpensionsordninger.

Forslaget om invalidesumsforsikring i forbindelse med ratepension vil indebære administrative konsekvenser for ejere af ratepensionsordninger, idet disse vil skulle tage stilling til, hvorvidt man ønsker at oprette en invalidesumsforsikring i tilknytning til ordningen. Det forventes, at pensionsinstitutterne i vidt omfang vil informere de nuværende kunder om muligheden, således at kundernes opgave bliver at sætte sig ind i informationsmateriale og tage stilling til konkrete tilbud/forslag, som de uopfordret har modtaget fra deres pensionsinstitut.

12. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser.

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Fremrykning af betaling af 40 pct. PBL-afgift.	Udskydelse af betaling af 40 pct. PBL-afgift. Indkomstårvirkning: Ingen. Finansårsvirkning: Ingen.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner		Éngangsudgifter til edb-udvikling på 0,2 mill.kr. i Told*Skat fordelt over 1999 og 2000.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Informationsindsats for forsikringsselskaber, pengeinstitutter, pensionskasser mv. over for kunder mv. mht. nye regler vedrørende kapitalpension og ratepension.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Personer, der rammes af livstruende sygdom, må tage stilling til, om kapitalpension ønskes udbetalt af den årsag eller ej. Ingen negative konsekvenser af, at der er indbetalt til kapitalpension efter invaliditet. Ved ophævelse af kapitalpension i december måned øget frist (til udgangen af januar) til afgiftsberigtigelse af øvrige ordninger.	Stillingtagen til, hvorvidt der ønskes ændringer i eksisterende pensionsordninger (kapital- og ratepension samt pensionskasseordninger).
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget giver mulighed for, at der kan tegnes en invalidesumsforsikring i tilknytning til en rateforsikring. Forslaget gælder kun invalidesum, der udbetales i tidsrummet frem til det aftalte tidspunkt for udbetaling af første rate af ratepensionen i tilfælde af et erhvervsvenetab på 2/3 eller mere. Forslaget er således parallelt med de tilsvarende regler for tegning af invalidesumsforsikring i tilknytning til kapitalpension, jf. herved pensionsbeskatningslovens § 10, stk. 2, og § 12, stk. 2.

Til nr. 2, 3, 5 og 6

Forslagene gør det muligt at aftale, at en kapitalpension skal komme til udbetaling på grund af diagnosticeret livstruende sygdom hos ejeren på samme måde, som det efter de gældende regler er muligt at aftale, at

kapitalpensionen skal udbetales, hvis ejeren bliver invalid. Aftale om udbetaling ved livstruende sygdom kan indgås både i forbindelse med kapitalforsikring, jf. den i nr. 2 foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 10, og i forbindelse med opsparing i pensionsøjemed, jf. den i nr. 5 foreslåede ændring i pensionsbeskatningslovens § 12.

Om overvejelserne om at indføre særlige regler for livstruende sygdom henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 2.c. Som omtalt der er det primære formål med lovændringen at indføre hjemmel for, at kapitalpension kan afgiftsberigtiges med 40 pct., når den udbetales, fordi ejeren er blevet ramt af en livstruende sygdom, og det er hensigten, at skatteministeren ved bekendtgørelse skal fastsætte, hvilke sygdomme der skal være tale om.

Hvorvidt en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed skal kunne komme til udbetaling på grund af livstruende sygdom, afhænger af vilkårene i pensionsaftalen. Det vil i den forbindelse kunne afta-

les, at pensionsordningen kan komme til udbetaling, hvis personen lider af én af de sygdomme, der er nævnt i bekendtgørelsen. Der gælder aftalefrihed, således at der ikke stilles krav om, at aftalen skal omfatte alle de i bekendtgørelsen nævnte sygdomstilfælde. Det vil således f.eks. kunne aftales, at én eller flere af sygdommene ikke skal kunne begrunde udbetaling, at udbetaling skal afhænge af omstændighederne, hvorunder pensionsopspareren har pådraget sig sygdommen, eller at der skal gælde skærpede krav til dokumentationen.

De her foreslåede bemyndigelsesbestemmelser påtænkes udnyttet til at fastslå i bekendtgørelsen, at der er aftalefrihed, og at den har de ovenfor beskrevne konsekvenser. Aftalefriheden vil især have betydning for forsikringsselskabernes udformning af forsikringsbetingelser for kapitalforsikring.

Hvis en kapitalpensionsordning konkret ophæves eller eventuelt tilbagekøbes, fordi ejeren er blevet ramt af en livstruende sygdom, er det uden betydning for afgiftssatsen, om aftalen om kapitalpensionsordningen indeholder et vilkår om udbetaling af kapitalpensionen pga. livstruende sygdom eller ej, og om den foreliggende situation i så fald falder ind under disse aftalevilkår eller ej, jf. bemærkningerne til nr. 7.

Til nr. 4

Forslaget giver mulighed for, at der kan tegnes en invalidesumsforsikring i tilknytning til en rateopsparing i pensionsøjemed. Forslaget er således parallelt med de tilsvarende regler for tegning af invalidesumsforsikring i tilknytning til opsparing i pensionsøjemed, jf. herved pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 2, og ligeledes parallelt med de regler, der foreslås for rateforsikring. Der henvises herom til bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 7

Der foreslås en ny affattelse af pensionsbeskatningslovens § 25, der angiver, hvornår kapitalpension kan afgiftsberigtiges med 40 pct.

De foreslåede bestemmelser i § 25, stk. 1, nr. 1, 4, 6 og 7, indebærer en uændret videreførelse af de hidtil gældende bestemmelser i § 25, nr. 1, 3, 5 og 6.

Det foreslåede § 25, stk. 1, nr. 2, angår udbetaling af kapitalpension i forbindelse med invaliditet.

Det foreslås, at der skelnes imellem kapitalpensionsordninger oprettet før invaliditetens indtræden og kapitalpensionsordninger oprettet efter invaliditetens indtræden. Det foreslås, at kapitalpensionsordninger oprettet efter invaliditetens indtræden slet ikke kan hæves mod 40 pct.s-afgift på grundlag af invaliditeten. Sådanne ordninger kan herefter kun hæves, hvis

én af de øvrige betingelser i § 25, stk. 1, er opfyldt, eller hvis der opstår ny invaliditet eller en forværring af tilstanden, der medfører, at erhvervsevnen bliver yderligere nedsat.

For kapitalpensionsordninger oprettet før invaliditetens indtræden skal der - som hidtil - ikke være noget krav om, at ophævelsen skal ske inden for en vis periode efter invaliditetens indtræden. Den hidtidige praksis med hensyn til ophævelse »efter« invaliditet vil ikke længere være gældende, således at det ikke længere vil være afgørende for afgiftssatsen, om der er foretaget indbetalinger til kapitalpensionsordningen efter invaliditetens indtræden. Der kan herefter ske afgiftsberigtigelse med 40 pct. på et hvilket som helst tidspunkt mellem invaliditetens indtræden og 60-årsalderen, uanset om der er indbetalt på ordningen i denne periode. Der henvises nærmere til bemærkningerne til nr. 8 ad forslaget til ny § 26, stk. 3.

De foreslåede § 25, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, angår udbetaling af kapitalpension til 40 pct.s-afgift i forbindelse med livstruende sygdom. Der henvises herom til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 2.c. og d.

Da en lang række sygdomme kan betegnes som livstruende i den der beskrevne forstand, er det ikke hensigtsmæssigt at foretage en opregning af de pågældende sygdomme i lovteksten. Af hensyn til administrationen af ordningen i pensionsinstitutterne og hos skattemyndighederne anses det imidlertid for hensigtsmæssigt, at der foretages en sådan positiv opregning, således at man undgår, at pensionsinstitutter og skattemyndigheder skal foretage konkrete individuelle vurderinger af medicinsk karakter. Derfor foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte, hvilke sygdomme der skal anses for livstruende ved administrationen af bestemmelsen.

Det er hensigten, at skatteministeren ved udstedelsen af sådanne regler vil rådføre sig med pensionsinstitutterne, lægeorganisationerne og Sundhedsministeriet, og at reglerne i vid udstrækning vil komme til at afspejle de kriterier, som forsikringsselskaberne anvender ved forsikringsformen »kritisk sygdomsforsikring«.

Som eksempler på sygdomme, der således forventes medtaget i opregningen, kan nævnes de fleste, men ikke alle, former for kræft, hjerteinfarkt, bypass-opererede tilfælde af koronarsklerose, hjerteklapkirurgi, hjerneblødning (apopleksi), muskelsvind, AIDS og HIV-infektion.

Bemyndigelsen til skatteministeren foreslås endvidere udnyttet til at fastsætte, at en læge i en særlig blanket skal attestere, at den pågældende person har

fået diagnosticeret én af de i bekendtgørelsen nævnte sygdomme, og at dette er fastslået på den i bekendtgørelsen fastsatte måde. Når pensionsopspareren herefter henvender sig i sit pensionsinstitut for at få udbetalt sin kapitalpensionsordning helt eller delvis, skal blanketten forevises til brug for afgiftsberegningen.

Opregningen af livstruende sygdomme vil kunne omfatte alle de mest almindeligt forekommende livstruende sygdomme, men vil i sagens natur ikke kunne være udtømmende. Der påtænkes derfor fastsat regler om, at Told- og Skattestyrelsen - efter forelæggelse for Sundhedsstyrelsen - kan tillade, at afgiftsberegningen sker med 40 pct., hvis det godtgøres, at en pensionsopsparer lider af en sygdom, der ikke er opregnet i bekendtgørelsen, men som i henseende til mulig afkortning af restlevetiden må anses for lige så belastende som én af de sygdomme, der er opregnet i bekendtgørelsen.

Der foreslås ved ændring af §§ 10 og 12 indført mulighed for, at der som et led i kapitalpensionsaftalen kan aftales udbetaling i tilfælde af, at ejeren rammes af en livstruende sygdom, jf. bemærkningerne til nr. 2 m.fl. Hvis det konkret i forbindelse med afgiftsberigtigelsen af en hævet kapitalpensionsordning dokumenteres, at personen lider af en livstruende sygdom, er det dog ikke afgørende for afgiftssatsen, om kapitalpensionsordningen indeholder et vilkår om udbetaling af kapitalpensionen pga. livstruende sygdom eller ej, og om den foreliggende situation i så fald falder ind under disse aftalevilkår eller ej. Der kan således også ske afgiftsberigtigelse efter nr. 4 i tilfælde, hvor pensionsinstituttet uden at være forpligtet dertil vælger at imødekomme en anmodning om udbetaling, samt hvor en kapitalforsikring tilbagekøbes el.lign.

Den foreslåede omformulering af § 25, stk. 1, nr. 5, i forhold til den hidtidige nr. 4 indebærer en ændring af opgørelsestidspunktet for beregningsgrundlaget for den 40 pct.s-afgift, som skal betales af kapitalpension ved ejerens død. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 3.

Opgørelsestidspunktet vil derefter - ligesom opgørelsestidspunktet for en eventuel boafgift af ordningen - være det tidspunkt, hvor pensionsordningen udbetales, eller, hvis der er tale om urealiserede værdipapirer, udleveres, til den eller de berettigede.

Til nr. 8

Forslagene om ændringer i pensionsbeskatningslovens § 26 har sammenhæng med forslagene under nr. 7 om ændringer i udbetalingsreglerne for kapitalpension i forbindelse med invaliditet og livstruende sygdom.

Forslaget til stk. 1 er en videreførelse af det gældende stk. 1 alene med konsekvensrettelser som følge af ændringerne i § 25, jf. herom nr. 7 ovenfor, samt med en henvisning til særreglen i stk. 2 om tilfælde, hvor Ligningsrådet har godkendt en lavere pensionsalder end 60 år.

Forslaget til stk. 2 omhandler afgiftsberegning i tilfælde, hvor Ligningsrådet har godkendt en lavere pensionsalder end 60 år. Om baggrunden for ændringerne henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 2.b.

En person, der har én eller flere kapitalpensionsordninger, der kan hæves før det 60. år, og som ønsker at gøre brug af retten hertil, skal herefter opdele sine kapitalpensionsordninger i to grupper: én gruppe, der kan og ønskes ophævet, og én gruppe, der ønskes bevaret. Opdelingen kan foretages mellem flere kapitalpensionsordninger og/eller på den måde, at én kapitalpensionsordning delophæves. Der stilles ikke lovgivningsmæssigt noget krav om, at udbetalingen skal ske netop ved opnåelsen af den godkendte pensionsalder, ligesom det er uden betydning, om der er indbetalt på ordningen i tidsrummet mellem opnåelsen af den godkendte pensionsalder og ophævelsen af ordningen. Ophævelsen kan således godt ske senere, men der gives kun én mulighed for ophævelse mod 40 pct.s-afgift. Hvis personen efterfølgende ønsker at hæve resten af sit indestående på kapitalpension eller dele deraf før 60-årsalderen, skal det ske til en afgiftssats på 60 pct. efter pensionsbeskatningslovens § 28, medmindre én af de øvrige betingelser i pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, er opfyldt.

Forslaget til stk. 3 omhandler afgiftsberegning ved invaliditet og livstruende sygdom. En person, der rammes af en livstruende sygdom eller bliver invalid, og som ønsker at få udbetalt dele af sit indestående på kapitalpension, skal herefter opdele sine kapitalpensionsordninger i to grupper: én gruppe, der kan og ønskes ophævet, og én gruppe, der ønskes bevaret til normalt udløb (dvs. ved alder 60 år eller ved død, i hvilket tilfælde kapitalen tilkommer de begunstigede.) Opdelingen kan foretages mellem flere kapitalpensionsordninger og/eller på den måde, at én kapitalpensionsordning delophæves. Der stilles ingen krav til, hvor lang tid der må forløbe fra invaliditetens eller sygdommens indtræden til ophævelsen sker, ligesom det er uden betydning, om der er indbetalt på ordningen i tidsrummet mellem invaliditetens eller sygdommens indtræden og ophævelsen af ordningen. Der gives imidlertid som hovedregel kun én mulighed for ophævelse mod 40 pct.s-afgift. Hvis personen efterfølgende ønsker at hæve resten af sit indestående på

kapitalpensionen eller dele deraf før 60-årsalderen, skal det ske til en afgiftssats på 60 pct. efter pensionsbeskatningslovens § 28, medmindre én af betingelserne i pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, er opfyldt på ny.

Det foreslås endvidere, at der ved anvendelse af reglen om én mulighed for ophævelse skal ske en sammenkobling af kriterierne for invaliditet og livstruende sygdom. Har personen valgt at ophæve dele af sin kapitalpension på grundlag af en livstruende sygdomsdiagnose, kan personen således normalt ikke hæve yderligere mod 40 pct.s-afgift på grundlag af en senere indtruffen invaliditet, der begrundes i den samme sygdom. Har personen omvendt valgt at ophæve dele af sin kapitalpension i forbindelse med invaliditet, kan personen ikke senere forlange yderligere udbetalinger fra kapitalpension afgiftsberigtiget med 40 pct. under henvisning til, at invaliditeten var begrundet i en livstruende sygdom.

Der foreslås dog en undtagelse for de tilfælde, hvor vilkårene for udbetaling af én ud af flere kapitalpensionsordninger ikke har været opfyldt tidligere. Det kan f.eks. forekomme, at personen rammes af en livstruende sygdom, og at livstruende sygdom giver ret til udbetaling af nogle af personens kapitalpensionsordninger, mens andre ikke kan udbetales på grund af livstruende sygdom, men alene på grund af invaliditet. Hvis personen i disse tilfælde har valgt at hæve og afgiftsberigtige de ordninger med 40 pct., der kunne udbetales på grundlag af sygdommen, og personen derefter bliver invalid på grund af sin sygdom og dermed opfylder betingelserne for udbetaling af andre kapitalpensionsordninger, kan afgiftsberigtigelsen af disse alligevel ske med 40 pct.

Forslaget til stk. 4 er en ændret videreførelse af det gældende stk. 2, hvorefter afgiftsberigtigelse af kapitalpension begrundet i alder, invaliditet og nu tillige livstruende sygdom skal ske i samme kalenderår for alle omfattede kapitalpensioner. Afgiftspligten for den eller de øvrige omfattede kapitalpensioner indtræder ved ophævelsen af den første ordning og indebærer ifølge pensionsbeskatningslovens § 37, at den eller de øvrige kapitalpensioner ikke længere er omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I. Det betyder bl.a., at der ikke kan indbetales med fradragsret til den eller de øvrige omfattede ordninger, efter at den første ordning er ophævet.

Alternativt kan ejeren fravælge afgiftsberigtigelse af samtlige omfattede ordninger og i stedet vælge at afgiftsberigtige det udbetalte beløb efter pensionsbeskatningslovens § 28, dvs. med 60 pct. Denne bestemmelse har primært relevans ved ophævelse efter det

fyldte 60. år. I tilfælde af invaliditet, livstruende sygdom eller godkendt lavere pensionsalder har bestemmelsen dog den effekt, at personen kan vælge at »gemme« muligheden for ophævelse til 40 pct.s-afgift til et senere år.

Det foreslås, at kravet om afgiftsberigtigelse inden for samme kalenderår som hovedregel opretholdes, men dog med en modifikation for de tilfælde, hvor den første kapitalpensionsordning ophæves i december måned. Det foreslås her, at afgiftsberigtigelsen skal anses for samtidig, hvis de øvrige ordninger, der skal afgiftsberigtiges, er afgiftsberigtiget ved udgangen af januar måned i det efterfølgende kalenderår. Forslaget bevirker, at der uanset udbetalingstidspunktet for den første ordning altid er en frist på mindst en måned, hvori øvrige ordninger kan afgiftsberigtiges.

Reglen om afgiftsberigtigelse efter § 28 (60 pct.) af det udbetalte beløb, hvis ordningerne ikke ophæves samtidig, foreslås også opretholdt.

Kravene til den samtidige afgiftsberigtigelse foreslås derudover modificeret i overensstemmelse med de ændringer i reglerne om udbetaling mod 40 pct.s-afgift, der foreslås i pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 2 og 3, jf. bemærkningerne til nr. 7 ovenfor.

Det foreslås således, at i tilfælde af invaliditet eller livstruende sygdom samt i tilfælde, hvor Ligningsrådet har godkendt en lavere pensionsalder end 60 år, skal der alene ske samtidig afgiftsberigtigelse af de kapitalpensionsordninger, som personen kan og vælger at få udbetalt på grund af invaliditeten, sygdommen eller opnåelsen af den godkendte pensionsalder.

Forslaget til stk. 5 er en konsekvensrettet videreførelse af det gældende stk. 3 om dispensation fra kravet om samtidig afgiftsberigtigelse.

Forslaget til stk. 6 og 7 er en videreførelse af det gældende stk. 4 om afgivelse af erklæring om, hvorvidt der foreligger andre kapitalpensionsordninger. Bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 7 foreslås indsat af hensyn til mulighederne for at stille forskellige krav til erklæringen i forskellige situationer. For personer, der ønsker at ophæve kapitalpension efter det fyldte 60. år, er den hidtidige erklæring om, hvorvidt der foreligger andre kapitalpensionsordninger, således tilstrækkelig, idet afgiftspligten indtræder for alle ordninger ved afgiftsberegningen af den første, jf. § 26, stk. 1, 1. pkt.

For personer, der ønsker at ophæve kapitalpension på grund af invaliditet eller livstruende sygdom, eller som ønsker at gøre brug af en tilladelse fra Ligningsrådet til at ophæve en kapitalpensionsordning før 60-årsalderen, påtænkes der derimod indført en udvidet erklæring. Der er således behov for, at de pågældende

tillige oplyser, hvorvidt de også ønsker at ophæve eventuelle yderligere kapitalpensionsordninger på grund af invaliditeten, sygdommen eller opnåelse af den lavere pensionsalder. I tilfælde af invaliditet eller livstruende sygdom er der endvidere behov for, at de pågældende oplyser, om de tidligere har ophævet en kapitalpensionsordning med en afgift på 40 pct., og i bekræftende fald på hvilket grundlag.

De nye krav stilles, fordi ophævelse af én kapitalpensionsordning på grund af invaliditet, livstruende sygdom eller godkendt lavere pensionsalder betyder, at personen ikke senere vil kunne ophæve en anden kapitalpensionsordning til 40 pct.s-afgift på grundlag af den samme tilstand, jf. bemærkningerne ovenfor ad stk. 3. Desuden bortfalder muligheden for at indbetale med fradragsret m.v. til en anden kapitalpensionsordning, der ønskes ophævet samtidig med den første. Dette vil få øget betydning, efter at samtidighedskravet modificeres, så det i visse tilfælde også omfatter januar måned i det efterfølgende kalenderår, jf. bemærkningerne ovenfor ad stk. 4.

Kravet om oplysning om tidligere udbetalinger ved invaliditet og livstruende sygdom stilles pga. forslaget i stk. 3 om, at der kun skal være én mulighed for ophævelse med 40 pct.s-afgift, hvis der er årsagssammenhæng mellem sygdom og invaliditet.

Det udvidede krav til erklæringens indhold giver personen anledning til at overveje, hvor meget af sit indstående på kapitalpensionsordninger han eller hun ønsker udbetalt på grund af invaliditeten, sygdommen eller opnåelsen af den godkendte lavere pensionsalder. Kravet giver endvidere pensionsinstitutterne lejlighed til at gøre personen opmærksom på reglerne om, at udbetaling mod 40 pct.s-afgift kun kan ske én gang, og om, at man pga. den manglende fradragsret m.v. bør stoppe indbetalingerne til en anden kapitalpension, der også ønskes ophævet.

Til nr. 9, 16 og 18

Der er tale om redaktionelle konsekvensændringer som følge af forslagene under nr. 7 og 8 om ændringer i henholdsvis pensionsbeskatningslovens §§ 25 og 26.

Til nr. 10

Forslaget er en konsekvens af forslaget under nr. 13, hvorefter udbetalinger fra invalidesumsforsikringer i tilknytning til ratepensionsordninger belægges med en afgift på 40 pct. For så vidt angår supplerende éngangsydelser fra pensionskasser (pensionsbeskatningslovens § 29 A) og éngangsbeløb under ATP-ordningen (pensionsbeskatningslovens § 29 B) er der ale-

ne tale om en præcisering af, at der ikke opkræves 60 pct.s-afgift i tilfælde, hvor der er opkrævet 40 pct.s-afgift.

Til nr. 11 og 12

Forslagene gør det muligt at aftale, at supplerende éngangsudbetalinger fra en pensionskasseordning med løbende udbetalinger skal kunne komme til udbetaling i tilfælde af diagnosticeret livstruende sygdom hos ejeren, på samme måde som det efter de hidtil gældende regler er muligt at aftale, at udbetaling skal kunne ske i tilfælde af invaliditet hos ejeren.

Om livstruende sygdom henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 2.c. og d., og til bemærkningerne til nr. 2 m.fl. og til nr. 7.

Til nr. 13

Forslaget angår invalidesumsforsikring i tilknytning til ratepension. Det foreslås, at der skal betales en afgift på 40 pct. af udbetalt invalidesum. Forslaget er parallelt med den gældende regel i pensionsbeskatningslovens § 25, nr. 3, (fremover § 25, stk. 1, nr. 4, jf. denne lovs § 1, nr. 7), hvorefter der betales 40 pct. i afgift af invalidesum, hvor invalidesumsforsikringen er oprettet i tilknytning til en kapitalpension.

Forslaget berører ikke den skattemæssige behandling af selve ratepensionen, der som hovedregel vil være indkomstskattepligtig efter pensionsbeskatningslovens § 20.

Til nr. 14 og 15

Forslagene er konsekvenser af forslaget under nr. 13 om en afgift på 40 pct. af udbetalte invalidesummer i tilknytning til ratepension og af overgangsreglen i § 2, stk. 3, der tillader, at der oprettes invalidesumsforsikring også i tilknytning til ratepensionsordninger oprettet før ikrafttrædelsesdatoen for nr. 15. Det foreslås, at overgangsordningen i pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, for ordninger oprettet før den 1. januar 1980 også skal finde anvendelse på afgift af invalidesumsforsikring i tilknytning til en ratepensionsordning. Det samme skal gælde overgangsordningen i § 34, stk. 1, for den del af en sådan ratepensionsordning, der er oprettet før den 1. januar 1972.

Til nr. 17

Forslaget er en konsekvens af forslaget under nr. 13 om en afgift på 40 pct. af udbetalte invalidesummer i tilknytning til ratepension. Det foreslås, at reglerne om Færøernes andel i afgift efter pensionsbeskatningsloven også skal gælde for denne afgift.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. maj 2000.

Til stk. 2

Det foreslås, at reglerne om invalidesumsforsikring i forbindelse med ratepensionsordninger skal have virkning for ratepensionsordninger, der oprettes den 1. maj 2000 og senere. Desuden foreslås det tilladt, at der indgås tillægsaftaler om tilknytning af invalidesumsforsikring til ratepensionsordninger, der er oprettet før denne dato.

Til stk. 3

Det foreslås, at reglerne om, at der kan aftales udbetaling af eller fra en pensionsordning i tilfælde af livstruende sygdom, skal gælde for kapitalpensionsordninger samt pensionskasseordninger med supplerende éngangsydelser, der oprettes den 1. maj 2000 og senere. Desuden foreslås det, at der for tidligere oprettede pensionsordninger skal kunne indgås tillægsaftaler herom. Som omtalt under stk. 4 nedenfor er det ikke et krav for afgiftsberigtigelse med 40 pct., at der foreligger en sådan aftale eller tillægsaftale.

Til stk. 4

Det foreslås, at de ændrede regler om udbetaling af kapitalpensionsordninger mod 40 pct.s-afgift i tilfælde af invaliditet, livstruende sygdom og godkendt lavere pensionsalder end 60 år skal have virkning i de tilfælde, hvor ejeren af en kapitalpension opfylder betingelserne for udbetaling den 1. maj 2000 eller senere.

Det afhænger af det konkrete indhold af kapitalpensionsaftalen, om denne overhovedet kan ophæves i tilfælde af invaliditet, og om der stilles særlige krav i forbindelse med ophævelsen, f.eks. krav om, at ejerens arbejdsgiver eller tidligere arbejdsgiver skal give samtykke hertil. Disse forhold berøres ikke af lovændringen.

Kapitalpensionsordninger, der er oprettet før den 1. maj 2000, indeholder ikke fra starten særlige vilkår om udbetaling i tilfælde af livstruende sygdom, men der kan indgås tillægsaftaler herom, jf. stk. 2 og bemærkningerne dertil. Det er dog ikke afgørende for afgiftsberigtigelsen, at der ved ordningens oprettelse eller senere er aftalt et sådant vilkår. Der kan således også ske afgiftsberigtigelse efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 3, i tilfælde, hvor pensionsinstituttet uden at være forpligtet dertil vælger at imødekomme en anmodning om udbetaling, samt hvor en kapitalforsikring tilbagekøbes el.lign., såfremt det dokumenteres, at der pr. den 1. maj 2000 foreligger en livstruende sygdom, eller en sådan opstår senere. Adgangen til afgiftsberigtigelse med 40 pct. gælder derimod ikke, hvor der forud for den 1. maj 2000 har været tale om en livstruende sygdom, men hvor personen pr. 1. maj 2000 diagnosticeres som værende helbredt, f.eks. hvor en kritisk operation er gennemført med godt resultat.

Denne ikrafttrædelsesbestemmelse omfatter tillige det ændrede opgørelses tidspunkt for beregningsgrundlaget for 40 pct.s-afgiften, når ejeren af kapitalpensionsordningen afdør ved døden, jf. pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, og bemærkningerne dertil. Det vil sige, at bestemmelsen finder anvendelse, når pensionsopspareren er afdød ved døden den 1. maj 2000 eller senere.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 530 af 25. juni 1999, som senest ændret ved § 7 i lov nr. 956 af 20. december 1999, foretages følgende ændringer:

§ 8. ---

1. I § 8 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Forsikringen kan kombineres med invalidesum, der udbetales til forsikrede i tilfælde af invaliditet, som medfører en varig nedsættelse af erhvervsevnen med mindst 2/3.«.

§ 10. En kapitalforsikring i pensionsøjemed skal opfylde følgende betingelser:

2. I § 10, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., indsættes efter »invaliditet«: »eller i tilfælde af tidligere indtrådt livstruende sygdom«.

3. Er forsikringen ikke tegnet som en ren dødsfaldsforsikring, skal policen indeholde bestemmelse om udbetaling til den forsikrede selv tidligst ved det fyldte 60. år, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Ligningsrådet, og senest ved første policedag efter det fyldte 70. år. Der kan dog tillige aftales udbetaling til den forsikrede i tilfælde af tidligere indtruffen invaliditet.

3. I § 10 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om sygdom som nævnt i stk. 1, nr. 3.«.

§ 11 A. ---

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om opgørelsen af ordningens værdi og kan fastsætte regler om administrationen af ordningen.

4. I § 11 A indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Til kontoen kan knyttes en invalidesumsforsikring som nævnt i § 8, stk. 2.«.

Stk. 4 bliver herved stk. 5.

Gældende formulering

§ 12. En opsparing i pensionsøjemed skal opfylde følgende betingelser:

3. Til kontoen skal være knyttet bestemmelse om, at udbetaling til kontohaveren sker tidligst ved det fyldte 60. år, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Ligningsrådet, og senest ved det fyldte 70. år. Der kan dog tillige bestemmes udbetaling til kontohaveren i tilfælde af invaliditet, som efter reglerne i lov om social pension berettiger denne til at oppebære højeste eller mellemste førtidspension.

§ 25. Af kapitalforsikring i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed svares en afgift på 40 pct.

1. ved udbetaling til ejeren efter det fyldte 60. år eller den lavere pensionsalder, der måtte være godkendt af Ligningsrådet, men inden det fyldte 70. år eller første policedag herefter,
2. ved udbetaling til ejeren efter indtruffen invaliditet, som berettiger ejeren til at oppebære højeste eller mellemste førtidspension efter reglerne i lov om social pension eller til at få forsikringssummen udbetalt i medfør af policens bestemmelser om udbetaling ved invaliditet,
3. ved udbetaling af invalidesum som nævnt i §§ 10, stk. 2, og 12, stk. 2,
4. ved ejerens død eller
5. ved ejerens fyldte 70. år eller første policedag herefter,

Lovforslaget

5. I § 12, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., indsættes efter »førtidspension«: », eller i tilfælde af livstruende sygdom«.

6. I § 12 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om sygdom som nævnt i stk. 1, nr. 3.«.

7. § 25 affattes således:

»§ 25. Af kapitalforsikring i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed svares en afgift på 40 pct.

1. ved udbetaling til ejeren efter det fyldte 60. år eller den lavere pensionsalder, der måtte være godkendt af Ligningsrådet, men inden det fyldte 70. år eller første policedag herefter,
2. ved udbetaling til ejeren på grund af invaliditet, der er indtruffet efter oprettelsen af kapitalforsikringen eller opsparingen i pensionsøjemed, og som berettiger ejeren til at oppebære højeste eller mellemste førtidspension efter reglerne i lov om social pension eller til at få forsikringssummen udbetalt i medfør af policens bestemmelser om udbetaling ved invaliditet,
3. ved udbetaling til ejeren, når der hos denne efter oprettelsen af kapitalforsikringen eller opsparingen i pensionsøjemed er indtrådt en livstruende sygdom,
4. ved udbetaling af invalidesum som nævnt i §§ 10, stk. 2, og 12, stk. 2,
5. ved udbetaling efter ejerens død,

Gældende formulering

6. ved udbetaling til en frasepareret eller fraskilt ægtefælle eller eventuelle begunstigede efter dennes død, når ordningen er udloddet til ægtefællen efter § 30, stk. 2, og udbetales i overensstemmelse med udbetalingsvilkårene.

§ 26. Ved afgiftsberegning efter § 25, nr. 1, 2, 4 og 5, svares der afgift af værdien (genkøbsværdi, kapitalværdi, indestående og lign.) af samtlige ejerens kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed. Hvis der i tilfælde, der omfattes af § 25, nr. 1 eller 2, kun udbetales en del af værdien af en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, kan ejeren dog kræve, at afgiften i stedet beregnes af det udbetalte beløb efter § 28.

Stk. 2. Hvis ejeren af en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed også har andre kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed, skal der foretages afgiftsberegning efter § 25, nr. 1 eller 2, af samtlige kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed senest ved udgangen af det kalenderår, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger er udbetalt. Stk. 1, 2. pkt., gælder dog tilsvarende. Er der ikke sket afgiftsberigtigelse af samtlige kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed inden den i 1. pkt. nævnte frist, skal den eller de ophævede ordninger afgiftsberigtiges efter § 28.

Lovforslaget

6. ved ejerens fyldte 70. år eller første police-dag herefter eller
7. ved udbetaling til en frasepareret eller fraskilt ægtefælle eller eventuelle begunstigede efter dennes død, når kapitalforsikringen eller opsparingen i pensionsøjemed er udloddet til ægtefællen efter § 30, stk. 2, og udbetales i overensstemmelse med udbetalingsvilkårene.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om sygdom som nævnt i stk. 1, nr. 3.«.

8. § 26 affattes således:

»§ 26. Ved afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 1, 5 eller 6, svares der afgift af værdien (genkøbsværdi, kapitalværdi, indestående o.lign.) af samtlige ejerens kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed, jf. dog stk. 2. Hvis der i tilfælde, der omfattes af § 25, stk. 1, nr. 1, kun udbetales en del af ejerens kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed, kan ejeren dog kræve, at afgiften i stedet beregnes af det udbetalte beløb efter § 28.

Gældende formulering

Stk. 3. Skatteministeren kan efter ansøgning fra ejeren tillade, at afgiftsberigtigelse efter stk. 2, 3. pkt., undlades. Ved afgørelsen af, om tilladelse skal gives, skal det tages i betragtning, hvorvidt ejeren må antages at have været vidende om, at han eller hun ejer en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, som ikke er blevet hævet.

Stk. 4. Udbetaling efter § 25, nr. 1 eller 2, må først ske, når ejeren har afgivet erklæring om, hvorvidt han har anden kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed. Fremgår det af erklæringen, at der er indtrådt afgiftspligt for forsikring eller opsparing i andet forsikringsselskab eller pengeinstitut m.v., skal det udbetalende forsikringsselskab m.v. derefter give det pågældende andet forsikringsselskab m.v. underretning herom.

Lovforslaget

Stk. 2. Ved afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 1, i tilfælde, hvor Ligningsrådet har godkendt en lavere pensionsalder end det fyldte 60. år, og hvor afgiftsberegningen sker før det fyldte 60. år, svares der uanset stk. 1 kun afgift af de kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed og dele deraf, der omfattes af godkendelsen, og som udbetales før det fyldte 60. år. Afgiftsberegning efter 1. pkt. kan kun finde sted én gang, jf. stk. 4. Ved efterfølgende udbetaling af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed og dele deraf inden ejerens fyldte 60. år skal der beregnes afgift efter § 28, medmindre én af betingelserne i § 25, stk. 1, nr. 2-7, er opfyldt.

Stk. 3. Ved afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 2 eller 3, svares der afgift af værdien (genkøbsværdi, kapitalværdi, indestående o.lign.) af alle kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed og dele deraf, der udbetales på grund af invaliditeten eller sygdommen. Afgiftsberegning efter 1. pkt. kan kun finde sted én gang, jf. stk. 4. Ved efterfølgende udbetaling af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed skal der beregnes afgift efter § 28, medmindre én af betingelserne i § 25, stk. 1, er opfyldt. Ved anvendelsen af 2. pkt. anses betingelserne i § 25, stk. 1, nr. 2 eller 3, kun for opfyldt, hvis der er tale om en anden sygdom, forværring af invaliditet eller invaliditet af anden årsag end den, der gav anledning til afgiftsberigtigelse af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed efter 1. pkt., eller hvis betingelserne for udbetaling af den pågældende kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed ikke tidligere har været opfyldt. Dette gælder, hvadenten afgiftsberigtigelsen er sket efter § 25, stk. 1, nr. 2 eller nr. 3.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 4. Hvis ejeren af en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed har andre kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed, hvoraf der ifølge stk. 1-3 også skal foretages afgiftsberegning efter § 25, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3, skal der foretages afgiftsberegning af samtlige afgiftspligtige kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed senest ved udgangen af det kalenderår, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger er udbetalt. Er den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed afgiftsberigtiget i december, skal der dog foretages afgiftsberegning af samtlige afgiftspligtige kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed inden udgangen af januar i det efterfølgende kalenderår. Er der ikke sket afgiftsberigtigelse af samtlige afgiftspligtige kapitalforsikringer og opsparinger i pensionsøjemed inden for den i 1. eller 2. pkt. nævnte frist, skal den eller de ophævede ordninger afgiftsberigtiges efter § 28.

Stk. 5. Skatteministeren kan efter ansøgning fra ejeren tillade, at afgiftsberigtigelse efter stk. 4, 3. pkt., undlades. Ved afgørelsen af, om tilladelse skal gives, skal det tages i betragtning, hvorvidt ejeren må antages at have været vidende om, at han eller hun ejer en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, som ikke er blevet hævet.

Stk. 6. Udbetaling efter § 25, stk. 1, nr. 1, 2 eller 3, må først ske, når ejeren har afgivet erklæring om, hvorvidt han eller hun har anden kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed. Fremgår det af erklæringen, at der er eller kan være indtrådt afgiftspligt for kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed i et andet forsikringsselskab eller pengeinstitut m.v., skal det udbetalende forsikringsselskab eller pengeinstitut m.v. give det pågældende forsikringsselskab eller pengeinstitut m.v. underretning herom.

Stk. 7. Skatteministeren fastsætter, hvilke oplysninger der skal afgives i erklæringen efter stk. 6.«.

§ 27. For en police eller konto, der omfattes af §§ 11 eller 13, gælder følgende særlige regler for den i § 26 A, stk. 1, nævnte del af udbetalingen, der ikke hidrører fra indbetalinger m.v. efter 31. december 1979:

9. I § 27, *stk. 1*, ændres i nr. 1 »§ 25, nr. 5« til: »§ 25, stk. 1, nr. 6«, og i nr. 3 ændres »§ 26, stk. 2« til: »§ 26, stk. 1, 1. pkt., og stk. 4«.

Gældende formulering

Lovforslaget

1. Ved anvendelsen af § 25, nr. 5, træder arbejdsforholdets ophør efter det fyldte 70. år i stedet for arbejdstagerens fyldte 70. år eller første policedag herefter.

3. En police eller konto som nævnt i nr. 2 kan af en arbejdstager, der har fratrukket sin stilling hos den pågældende arbejdsgiver før det fyldte 60. år, inden 3 måneder efter fratrædelsen forlanges afgiftsberigtiget efter § 25 sammenholdt med § 27, stk. 1, nr. 2. Afgiftsberigtigelsen skal i så fald omfatte den samlede værdi af arbejdstagerens policer og konti som nævnt i nr. 2, og reglerne i § 26, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 29. Ved udbetalinger, der ikke omfattes af § 20, fra en pensionsordning med løbende udbetalinger eller fra en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed svares en afgift på 60 pct. af det udbetalte beløb.

§ 29 A. Ved udbetalingen af supplerende engangsydelser fra en pensionskasse, der er omfattet af § 2, nr. 4, eller § 7, svares en afgift på 40 pct. af de udbetalte beløb. Bestemmelsen i 1. pkt. finder kun anvendelse ved udbetalinger, der sker efter medlemmets fyldte 60. år, medmindre lave- re aldersgrænse er godkendt af Ligningsrådet, samt ved udbetalinger, der sker, efter at medlemmet er tildelt invalidepension.

10. I § 29, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 20«: »eller §§ 29 A-C«.

11. I § 29 A, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »invalidepension«: », eller efter, at der er indtrådt en livstruende sygdom hos medlemmet«.

12. I § 29 A indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om sygdom som nævnt i stk. 1, 2. pkt.«.

13. Efter § 29 B indsættes før overskriften før § 30:

»§ 29 C. Ved udbetaling af invalidesum som nævnt i §§ 8, stk. 2, og 11 A, stk. 4, svares en afgift på 40 pct. af det udbetalte beløb.«.

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 33 A. ---**

14. I § 33 A, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 29 A«: », § 29 C«.

Stk. 2. Hvis ordningen er oprettet før den 1. januar 1980, beregnes afgiften på 40 pct. efter § 29, stk. 1, 2. og 3. pkt., § 29, stk. 2 og 3, § 29 A eller § 30, stk. 1, 3. og 4. pkt., af den del af udbetalingen eller værdien, der hidrører fra indbetalinger og rentetilskrivninger m.v., der forfaldt efter den 31. december 1979 og vedrører tiden efter denne dato. Afgiften af den del af udbetalingen eller værdien, der hidrører fra indbetalinger, der forfaldt i tiden fra den 1. januar 1972 til og med den 31. december 1979, udgør 35 pct. For resten af udbetalingen eller værdien gælder § 34.

§ 34. Indtræder der afgiftspligt efter §§ 28, 29, 29 A, 30 og 31 for en ordning, der er oprettet før 1. januar 1972, svares afgiften af den i § 33 A, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 3. pkt., nævnte del af udbetalingen m.v., som hidrører fra indbetalinger, der forfaldt før 1. januar 1972, efter reglerne i stk. 2-5. Vedrører udbetalingen eller dispositionen m.v. kun en del af ordningen, anses denne del fortrinsvis at hidrøre fra senere bidrag eller præmier.

§ 37. Når der er indtrådt afgiftspligt, anses ordningen ikke længere for omfattet af kapitel 1. Hvor afgiftspligten efter § 26, stk. 1, 2. pkt., § 28, § 29 eller § 30, stk. 7, kun omfatter en del af ordningens værdi, gælder dette dog kun for den hertil svarende del af ordningen.

15. I § 34, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »29 A«: », 29 C«.

16. I § 37 indsættes efter »§ 26, stk. 1, 2. pkt.,«: »stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt.,«.

§ 40 A. Indtræder der afgiftspligt efter §§ 25-29, § 29 A, § 29 B eller § 30, stk. 1, og er den afgiftspligtige fuldt skattepligtig til Færøerne på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder, skal afgiften fordeles mellem Danmark og Færøerne efter reglerne i stk. 2 eller 3.

17. I § 40 A, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 29 B«: », § 29 C«.

Gældende formulering

§ 57. Med bøde straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed

3. undlader at give underretning som nævnt i § 16, stk. 3, § 26, stk. 4, 2. pkt., § 38, stk. 1, 4. pkt., og § 67, stk. 2,

4. udbetaler en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, før end ejeren har afgivet erklæring som nævnt i § 26, stk. 4, 1. pkt.,

Lovforslaget

18. I § 57, stk. 1, ændres i nr. 3 og 4 »§ 26, stk. 4« til: »§ 26, stk. 6«.

Til lovforslag nr. L 168. Skriftlig fremsættelse (20. januar 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven. (Kapitalpension for invalide og sygdomsramte m.v.).

(Lovforslag nr. L 168).

Lovforslaget har som hovedformål at udvide reglerne om, hvornår kapitalpension kan afgiftsberigtiges med kun 40 pct. (mod som udgangspunkt 60 pct.), når kapitalpensionen udbetales pga. invaliditet eller livstruende sygdom.

Det foreslås for det første, at der åbnes mulighed for, at personer, der kan dokumentere, at de lider af en livstruende sygdom, skal betale en afgift på 40 pct., når de ophæver kapitalpension eller får udbetalt supplerende éngangsydelse fra en pensionskasse på grund af sygdommen. Der åbnes endvidere mulighed for, at der kan aftales udbetaling pga. livstruende sygdom som et led i vilkårene for sådanne pensionsaftaler. Efter de gældende regler skal der betales 60 pct. i afgift, når kapitalpension ophæves pga. livstruende sygdom. Der er ingen mulighed for at nedsætte afgiften til 40 pct., hvilket blev kritiseret i forrige folketingssamling, hvor jeg lovede at overveje, om det var muligt at ændre reglerne.

For det andet foreslås der ændringer i reglerne om afgiftsberigtigelse i forbindelse med invaliditet. Det foreslås således, at hvis kapital-

pensionsordningen er oprettet før invaliditetens indtræden, skal afgiftssatsen være på 40 pct., selv om der er indbetalt til ordningen efter invaliditetens indtræden. Efter de gældende regler er afgiftssatsen på 60 pct. i disse tilfælde.

Det foreslås også, at man ved invaliditet eller livtruende sygdom skal kunne opdele sin kapitalpensionsopsparing i én del, der ønskes udbetalt straks, og én del, der ønskes udbetalt ved den normale pensionsalder (60-70 år), således at der betales 40 pct. i afgift begge gange. Efter de gældende regler skal der betales 60 pct. i afgift, hvis personen kun ønsker at få udbetalt dele af sine kapitalpensionsmidler pga. invaliditet, og 60 pct. i afgift ved enhver udbetaling pga. livstruende sygdom.

Endvidere foreslås det, at der skal indføres mulighed for at tegne invalidesumsforsikring i forbindelse med en ratepensionsordning på samme måde som det i dag er muligt at tegne invalidesumsforsikring i forbindelse med en kapitalpensionsordning. Forslaget har til formål at forøge interessen for at oprette ratepensionsordninger.

Lovforslagets enkelte elementer har begrænsede og modsat rettede provenumæssige konsekvenser. Alt i alt skønnes lovforslaget at være provenuneutralt.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.